

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **P. M.**,
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. 024771/2022/KUSK,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. 024771/2022/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu X (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 29. 12. 2021, č. j. 1825/21/OÚ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Povinný subjekt prvostupňovým rozhodnutím podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 31. 8. 2022 (dále jen „informační zákon“) zčásti odmítl žádost ze dne 16. 12. 2021, již se žalobce domáhal poskytnutí informací dle informačního zákona.
2. Žalobce v žalobě uvádí, že dne 16. 12. 2021 podal žádost o informace, na kterou povinný subjekt reagoval poskytnutím části informací a vydáním prvostupňového rozhodnutí. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal blanketní odvolání dne 1. 2. 2022. Ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

všech písemnostech přitom jednoznačně upozornil, že jeho adresou pro doručování je adresa trvalého pobytu v souladu s § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Povinný subjekt, aniž by vyzval žalobce k odstranění vad podání, předal spis žalovanému, který odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, aniž by znal námitky žalobce. Tímto jednáním správní orgány porušily § 37 odst. 3 správního řádu. Jelikož odvolání neobsahovalo požadované náležitosti podle § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu, byl žalobce zkrácen na právu na spravedlivý proces, které je zaručeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žalobce oprávněně očekával reakci správních orgánů. Pokud jej správní orgány nevyzvaly k odstranění vad odvolání, jednaly v rozporu se zákonnými pravidly správního procesu. Správní orgány zatížily správní řízení vadou, jenž byla způsobilá vyvolat nezákonnost napadeného rozhodnutí.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí. Konstatuje, že poskytnutí informací bylo prvostupňovým rozhodnutím odmítnuto pro jejich neexistenci z důvodu uplynutí skartačních lhůt a jelikož se jednalo o dotazy na názor či úvahu povinného subjektu. Žalobce dlouhodobě podává žádosti o informace hraničící se šikanou. Žalobce má bohaté zkušenosti se správním řízením ve věcech vedených dle informačního zákona. To, jaké má mít odvolání náležitosti, je žalobci známo. Podání blanketního odvolání v jeho případě svědčí spíše o vytvoření „procesní pasti“ než o neznalosti správního řízení. Ať už by žalobce doplnil jakékoliv odvolací důvody, tak to nepovede ke vzniku požadované informace, kterou povinný subjekt nemá a není povinen ji mít. Podle informačního zákona se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Žalobce se ve své žádosti dotazoval na to, „z jakého důvodu nepostupuje“ povinný subjekt určitým způsobem a požadoval úvahu o tom „kdo je zodpovědný za dodržování zákonů“, což jsou dotazy na názor povinného subjektu. Navíc opakované žádosti žalobce neslouží veřejné debatě, nýbrž toliko k zahlcení povinného subjektu podáními, což představuje zneužití práva. Výzva k doplnění odvolání o odvolací důvody se za této situace žalovanému jeví jako nadbytečná. O opakovaném podávání žádostí a znalosti správního řízení žalobcem svědčí rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 43 A 77/2019-68. Správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy.

Podstatný obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 16. 12. 2021 podal žalobce v elektronické podobě (ze své e-mailové adresy) u povinného subjektu žádost dle informačního zákona, jíž se domáhal poskytnutí informací týkajících se spisové služby povinného subjektu. Konkrétně se dotázal, kolik stojí roční provoz této spisové služby a za jakou částku byla pořízena, kdy došlo ke schválení spisové služby zastupitelstvem obce a od kdy je spisová služba využívána. Dále se domáhal informace, zda bylo vyhlášeno výběrové řízení na volbu spisové služby a jaké další programy spisové služby bylo možné využít. Součástí žádosti byl též dotaz, z jakého důvodu povinný subjekt nepostupuje v souladu s § 8 odst. 4 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 259/2012 Sb.“) při přijímání zpráv na elektronické adrese a zda je zastupitelstvu známo, že se uvedeným jednáním dopouští přestupku. Následovala otázka, kdo je zodpovědný za dodržování zákonů za obec X. Poté se žalobce domáhal zdůvodnění, proč povinný subjekt v odpovědi na žalobcovu předchozí žádost o informace uvedl nepřesný název společnosti spravující spisovou službu. Nakonec chtěl žalobce poskytnout informace

o tom, jak často dochází ke spravování spisové služby, jaká je odměna správce spisové služby za jednu hodinu práce a zda tato společnost provádí práce on-line nebo osobně na obecním úřadě. Na konci žádosti pod žalobcovým elektronickým podpisem byla uvedena adresa pro doručování (X).

5. Prvostupňovým rozhodnutím povinný subjekt podle § 15 odst. 1 informačního zákona žalobcovu žádost částečně odmítl. Pro neexistenci informací odmítl sdělit, za kolik korun byla spisová služba pořízena, kdy došlo k jejímu schválení zastupitelstvem obce a jaké další programy bylo možné využít. Uvedl, že spisová služba byla pořízena v roce 2008, přičemž dokumenty z tohoto období již prošly skartačním procesem, a nelze proto sdělit její pořizovací cenu. S ohledem na rok pořízení nedisponoval ani informací ohledně dalších programů, jenž bylo možné využít namísto spisové služby. Rovněž informoval žalobce o tom, že zastupitelstvo obce nejednalo o pořízení programového vybavení pro spisovou službu, protože požadovaná informace o datu schválení neexistuje. Dále povinný subjekt odmítl poskytnout informaci, z jakého důvodu nepostupuje při přijímání zpráv na elektronické adrese v souladu s vyhláškou č. 259/2012 Sb. a kdo je zodpovědný

za dodržování zákonů za obec X s odůvodněním, že se jedná o dotazy na názor. Upřesnil, že mu nebylo známo, že by nepostupoval v souladu s vyhláškou č. 259/2012 Sb. Konstatoval, že každý člověk odpovídá za své jednání, tedy i každá osoba, ať již se jedná o zastupitele či zaměstnance odpovídá za dodržování (nejen) zákonů v rozsahu výkonu své funkce či práce. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu dne 17. 1. 2022.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 1. 2. 2022 blanketní odvolání v elektronické podobě (ze své e-mailové adresy). V odvolání bylo pouze uvedeno, že směřuje proti prvostupňovému rozhodnutí. Pod odesílací adresou bylo uvedeno „adresa pro doručování viz trvalý pobyt“.
7. Opatřením ze dne 4. 2. 2022, č. j. 183/22/OÚ, nadepsaným jako „výzva k doplnění odvolání“ povinný subjekt žalobce vyzval, aby ve lhůtě 7 dní doplnil náležitosti podle § 37 odst. 2 ve spojení s § 82 odst. 2 správního řádu. Výzvu žalobci zaslal na elektronickou (e-mailovou) adresu, kterou žalobce použil pro podání žádosti a odvolání. Na tuto výzvu žalobce nijak nereagoval. Ve stanovisku k odvolání adresovaném žalovanému povinný subjekt uvedl, že vyzval žadatele „mailem“ k doplnění odvolání, neboť ten odvolání neodůvodnil.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaný žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
10. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Navíc pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.

Posouzení žaloby soudem

12. Podle § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona, pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona *pro odvolací řízení ustanovení správního řádu*; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o počítání lhůt, ustanovení o ochraně před nečinností, v rozsahu § 16b ustanovení o přezkumném řízení a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.
13. Odvolací řízení je upraveno v části druhé hlavě VIII správního řádu (§ 81 až § 93).
14. Podle § 93 odst. 1 správního řádu, jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.
15. Podle § 37 odst. 2 věty první a druhé správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4.
16. Podle § 37 odst. 2 věty páté správního řádu musí podání obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
17. Podle § 82 odst. 2 věty první správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá

a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

18. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
19. Podle § 19 odst. 2 věty první správního řádu, není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.
20. Podle § 19 odst. 4 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, *na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí*, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.
21. Postupem správních orgánů v případě absence některých náležitostí odvolání podle § 37 odst. 2, respektive § 82 odst. 2 správního řádu, se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Například v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, uvedl, že „[v]zhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu [...] je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“. K závěru, že postrádá-li odvolání odvolací důvody

(§ 82 odst. 2 správního řádu), je správní orgán povinen podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat odvolatele k odstranění tohoto nedostatku, dospěl Nejvyšší správní soud rovněž kupříkladu v rozsudcích ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28, či ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67.

22. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem nedošlo, může správní orgán přistoupit k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek. Vada spočívající v absenci postupu podle § 37 odst. 3 správního řádu v případě blanketního odvolání je svou povahou podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které může mít za následek nezákonnost rozhodnutí, tedy vadou řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Stačí přitom, aby následek v podobě nezákonného rozhodnutí byl potenciální, tedy zjištěná vada řízení musí být svou povahou způsobilá přivodit takový následek, není však nutné, aby takový následek vždy měla (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 142/2014-34).
23. V rozsudku ze dne 15. 6. 2022, č. j. 55 A 17/2022-20, v obdobné věci zdejší soud uvedl, že „[ž]alovaný předně poukázal na to, že žalobce má velkou zkušenost se správním řízením souvisejícím s informačním zákonem a je mu známo, jaké náležitosti má mít odvolání. Žalobce sledoval podáním blanketního odvolání záměr vlákat správní orgány do procesní pasti. K tomu soud uvádí, že z obsahu správního spisu ani napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by povinný subjekt či žalovaný měli za to, že by výzva k odstranění vad odvolání byla nadbytečná. Naopak povinný subjekt v předkládací zprávě vycházel z toho, že vyzval žalobce k odstranění vad odvolání. Z postupu povinného subjektu ve věci odvolání proti rozhodnutí č. j. 1628/21/OÚ vyplývá, že žalobce je tímto správním orgánem vyzýván k doplnění, odůvodnění odvolání. Funkcí výzvy dle § 37 odst. 3 správního řádu je nejen upozornit odvolatele, že odvolání postrádá některou z náležitostí, ale rovněž stanovit lhůtu k odstranění vady (odvolatel může legitimně vycházet z toho, že do uplynutí této lhůty nebude o odvolání rozhodnuto). V tomto kontextu je postup správních orgánů, které rozhodnou o blanketním odvolání, aniž by byl odvolatel vyzván k odstranění vad odvolání, nejen v rozporu se správním řádem, ale rovněž překvapivý. Pokud povinný subjekt běžně vyzývá žalobce k odstranění vad odvolání, pak nenadálá změna této praxe, která nota bene odpovídala výslovnému znění zákona, byla v rozporu se zákazem překvapivosti správních rozhodnutí, který má ústavněprávní základy [...]. Soudu nadto není zřejmé, jak by žalobce mohl podáním blanketního odvolání vlákat správní orgány do procesní pasti. Pokud by postupovaly způsobem, který správní řád předvídá, v žádné pasti by newvázly. Dále se žalovaný ve vyjádření k žalobě brání tím, že jakákoliv výzva k doplnění důvodů odvolání by byla v daném případě v podstatě zbytečná, avšak ani tento argument dle soudu nemůže obstát. Je-li odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prosto důvodů, zůstává povinnost vyzvat odvolatele k doplnění jeho náležitostí dle § 37 odst. 3 správního řádu v platnosti i v případě, kdy jsou si správní orgány jisty tím, že blanketní odvolání, ať už by bylo opřeno o jakékoliv důvody, nemůže být důvodné. Není úlohou správních orgánů, aby ex ante hodnotily, zda má vůbec smysl odvolatele k doplnění důvodů vyzývat, tj. aby předjímaly, zda by potencionálně uplatněné odvolací námitky mohly být důvodné, či nikoliv.“
24. Soud neshledal důvody k tomu, aby se v projednávané věci odchýlil od výše uvedené judikatury, ze které vyplývá, že v případě blanketního odvolání je správní orgán povinen vyzvat odvolatele k odstranění vad, respektive doplnění odvolacích důvodů.

25. Stejně jako tomu bylo ve věci rozhodnuté rozsudkem č. j. 55 A 17/2022-20, i v projednávané věci žalovaný argumentuje tím, že je výzva k odstranění vad žalobcova odvolání nadbytečná. K této námitce soud uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že povinný subjekt připravil výzvu podle § 37 odst. 3 správního řádu, odeslal ji žalobci na elektronickou (e-mailovou) adresu a založil do správního spisu. O odeslané výzvě dokonce informoval žalovaného v předkládací zprávě. Během správního řízení tedy správní orgány jistě nepovažovaly výzvu k odstranění vad žalobcova odvolání za nadbytečnou. Shodně jako v citovaném rozsudku zdejšího soudu též platí, že pokud by správní orgány žalobce nevyzvaly k odstranění vad blanketního odvolání, jednaly by nejen nezákonně (tj. v rozporu s § 93 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 a § 82 odst. 2 správního řádu a ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu), ale také překvapivě (přičemž pro žalobce takový postup zjevně překvapivý byl). Konečně, v projednávané věci měly správní orgány vyzvat žalobce k doplnění odvolacích důvodů, ač měly za to, že žádné důvody nemohou vést ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť správním orgánům nepřislušelo v dané fázi odvolacího řízení spekulovat, zda odvolací důvody žalobce mohou či nemohou být důvodné. Soud tedy plně odkazuje na citovaný rozsudek č. j. 55 A 17/2022-20.
26. Pro úplnost soud podotýká, že v některých odůvodněných případech by bylo možné nedodržení povinnosti postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu ze strany správních orgánů akceptovat, nicméně pouze za předpokladu, že se účastník řízení dopouští opakované obstrukční praktiky představující zneužití procesního práva (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS). V takových případech je však nezbytné, aby správní orgány na základě konkrétních skutečností náležitě vysvětlily, jak určitá praktika účastníka řízení naplňuje znaky zneužití práva (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 4 As 386/2021-50 a ze dne 28. 8. 2019, č. j. 1 As 52/2019-43). Žalovaný ve svém vyjádření jen v obecné rovině tvrdí, že žalobce opakovaně a dlouhodobě podává žádosti o informace hraničící se šikanou, přičemž tyto neslouží k veřejné debatě, ale k zahlcení povinného subjektu žádostmi, stížnostmi a odvoláními, což má za zneužití práva. Neuvádí však žádné konkrétní okolnosti, jenž by tento závěr odůvodňovaly. Soud proto uzavírá, že i kdyby správní orgány ve správním řízení skutečně shledaly důvod k tomu, aby nepostupovaly podle § 37 odst. 3 správního řádu, musely by uvést konkrétní okolnosti jednání žalobce a vysvětlit, jakým způsobem jsou v odvolacím řízení naplněny znaky zneužití práva, což neučinily.
27. S ohledem na výše uvedené lze shrnout, že žalovaný měl povinnost vyzvat žalobce k odstranění nedostatků odvolání, respektive doplnění jeho důvodů, ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Jelikož ze správního spisu vyplývá, že žalovaný tuto výzvu vyhotovil a zaslal žalobci na jeho elektronickou (e-mailovou) adresu, je třeba zodpovědět otázku, zda byla výzva žalobci řádně doručena. Soud má přitom za to, že nikoliv.
28. Ustanovení § 19 správního řádu stanoví způsoby doručování ve správním řízení. Primárně správní orgán doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě (§ 19 odst. 1 věta druhá správního řádu). Pouze pokud písemnost nelze doručit do datové schránky, může správní orgán doručovat jiným způsobem. Může písemnost doručit sám, případně v zákonem stanovených případech

prostřednictvím jiných orgánů (§ 19 odst. 1 správního řádu), či kontaktního místa veřejné správy (§ 19 odst. 3 správního řádu). Písemnost lze též doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (§ 19 odst. 2 správního řádu). Mezi uvedené způsoby však správní řád neřadí doručování na elektronickou adresu. Na tu může správní orgán doručovat pouze za předpokladu, že o to účastník řízení požádá (srov. § 19 odst. 4 správního řádu).

29. Ze správního spisu přitom vyplývá, že povinný subjekt žalobci zaslal výzvu k odstranění vad odvolání na jeho elektronickou (e-mailovou) adresu, z níž odvolání žalobce zaslal. Ze správního spisu však zároveň neplyne, že by o doručování na tuto elektronickou adresu ve správním řízení požádal. Naopak ve správním řízení projevil zájem o to, aby mu bylo doručováno na adresu jeho trvalého pobytu (srov. body 4 a 6 tohoto rozsudku). Podle § 19 odst. 4 správního řádu může účastník požádat, aby mu bylo doručováno na zvolenou adresu pro doručování, nebo elektronickou adresu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci a zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Povinný subjekt žalobci na adresu pro doručování (tj. adresu trvalého pobytu) řádně doručil prvostupňové rozhodnutí. Není tak vůbec zřejmé, proč tak neučinil i v případě výzvy k odstranění nedostatků odvolání. Navíc žalobce požádal o způsob doručování (prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu), který zákon výslovně předpokládá a který správní orgány běžně používají pro doručování písemností (včetně výzev podle § 37 odst. 3 správního řádu) účastníkům řízení, kteří nemají veřejnou datovou schránku. Žalobcem požadované doručování tedy nevylučuje zákon ani povaha věci, naopak je předpokládají. Povinný subjekt tedy pochybil, když žalobci zaslal výzvu na elektronickou adresu, aniž by o to zažádal. Žalovaný pak pochybil, jestliže vadu povinného subjektu v rámci odvolacího řízení před předáním spisu žalovanému jako odvolacímu správnímu orgánu, nenapravit tím, že jej sám k odstranění nedostatků odvolání v souladu s výše uvedenými zákonnými ustanoveními nevyzval.
30. Soud ve stručnosti dodává, že žalobce na výzvu nereagoval ani nepotvrdil její doručení na elektronickou (e-mailovou) adresu. Ze správního spisu tak nevyplývá, že by výzva k doplnění odvolání byla žalobci v souladu se zákonem doručena, a zda měl tak vůbec možnost se s jejím obsahem seznámit. Soud proto uzavírá, že výzva k odstranění nedostatků odvolání nebyla žalobci řádně doručena.
31. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt ani žalovaný nepostupovali v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu a řádně nevyzvali žalobce k odstranění nedostatků blanketního odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, v němž chyběly odvolací důvody, respektive tuto výzvu žalobci řádně nedoručili (v souladu s § 19 správního řádu), dopustili se podstatné vady řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

32. Soud vzhledem k výše uvedenému napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Nezastoupenému žalobci, který byl procesně plně úspěšný, soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, která představuje náhradu za zaplacený soudní poplatek za řízení v uvedené výši. Náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 142 odst. 1 zákona

č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Nejvyšší správní soud však kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. února 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu